

អលើយ៉ា - លខេដប៉

Jeff Pippenger

2023-10-13

១៨៥៦

ចលនាមីឡីវាយត៍ គួរឲ្យមានតំណាងនៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៧
ដោយពាក្យទំនាយរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 742 មុនគ.ស.
ហុកសិបប្រាំឆ្នាំទាំងនោះ ដដែលបានកើតឡើងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្ររបស់អសោយ
តំណាងឲ្យហុកសិបប្រាំឆ្នាំចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ 1863។ អាល់ហ្វា និង អូមហេតា
តែងតែបែងចែកបញ្ជីបញ្ចប់ គ្នាបន្តិចបន្តួចបន្តិច។ ពាក្យទំនាយហុកសិបប្រាំឆ្នាំ
កំណត់អត្តសញ្ញាណនូវបណ្តាសា «បុរាណវិទ្យា» បុរាណវិទ្យានិងនគរខាងជើង
និងនគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល។ «បុរាណវិទ្យា» ដំបូងបុរាណវិទ្យានិងនគរខាងជើង
បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 723 មុនគ.ស.
គឺដប់ប្រាំបួនឆ្នាំបន្ទាប់ពីអសោយបានប្រកាសការព្យាករណ៍នោះដល់ស្តេចអាហាស។
«បុរាណវិទ្យា» ចុងក្រោយបុរាណវិទ្យានិងនគរខាងត្បូង
បានចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃហុកសិបប្រាំឆ្នាំ គឺនៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស.

បណ្តាសាទីមួយនៃ «បុរាណវិទ្យា» បុរាណវិទ្យានិងអប្បបរមា បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798
ដដែលជាពេលវេលាចុងបញ្ចប់ នៃពេលវេលានិមិត្តអំពីទទួលបានអ្វីៗ ក្នុងដានីយ៍លៃ
ជំពូកទីប្រាំបី និងទីប្រាំបួន គួរឲ្យមានបើកគ្នា។ តាមព្យាករណ៍
វាបានសម្គាល់ទាំងការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងការចាប់ផ្តើមតាមព្យាករណ៍នៃចលនាមីឡីវាយ។ បណ្តាសាចុងក្រោយនៃ «បុរាណវិទ្យា»
បុរាណវិទ្យានិងយូដា បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844 ដដែលជាការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី។
ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 1863 រយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ
ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងនៃដើមនៃការព្យាករណ៍ បានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃចលនាមីឡីវាយ
និងការចាប់ផ្តើមនៃក្រុងជំនុំអាដិនទីស្តេចថ្មីបុរាណវិទ្យា លាវដីកា។ បុរាណវិទ្យានិងមុនឆ្នាំ 1863
គឺនៅឆ្នាំ 1856 យ៉ាកុប វ៉ាយត៍ បានចាប់ផ្តើមកំណត់សម្គាល់ថា ចលនាមីឡីវាយ
បានឈប់ជាពួកជំនុំគឺឡាឆ្នើម ហើយបានក្លាយជាពួកជំនុំលាវដីកា។ ចៅបុរសរបស់គាត់
នៃពេលវេលាសរសេរដើមបុរេគតិរបស់ អលើនៃ វ៉ាយត៍ បានសរសេរអំពីបុរេគតិនៃឆ្នាំ 1856
និងសារលាវដីកា។

«សារទៅកាន់លាវដីស»

អាដិនទីស្តេចដល់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនៃបុរេប្រវត្តិសាស្ត្របានជំហរថា
សារទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងបុរាណវិទ្យានិងវិវរណៈ ២ និង ៣
បានបង្ហាញពីបទពិសោធន៍របស់ក្រុមជំនុំគឺវិស្វទានតាមរយៈសតវត្សរ៍ទាំងឡាយ។
ពួកគេបានសន្មតនិងបានថា សារទៅកាន់ក្រុមជំនុំឡើងវិញ
អនុវត្តចំពោះអ្នកដដែលពួកគេនៅពេលនោះហៅថា អាដិនទីស្តេចឈ្មោះ
គឺអ្នកដដែលមិនបានទទួលយកថ្មីនៃបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រ។
ក្នុងអត្ថបទវិចារណកថាខ្មែរមួយនៃក្នុង Review ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែតុលា យ៉ាកុប វ៉ាយត៍
បានលើកសំណួរមួយចំនួនដដែលជំរុញឲ្យគិត
ដោយបានណែនាំដោយពាក្យដូចតទៅនេះ៖

«សំណួរនេះកំពុងចាប់ផ្តើមក្នុងច្បាប់សាធារណៈថា “អ្នកយាមអធិបតី
យប់នេះយ៉ាងដូចម្តេច?” បច្ចុប្បន្ននេះ
មានកន្លែងតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដល់គ្រូបង្ហាញឡើង ដើម្បីទាក់ទាញការ
យកចិត្តទុកដាក់ទៅកាន់បុរាណបទនៃសំណួរទាំងនោះពាក់ព័ន្ធទៅ
យើងទុកចិត្តថា ចម្លើយពេញលេញមួយ
នឹងគ្រូបង្ហាញផុតពីចម្លងពេលវេលា។—Review and Herald, Oct. 9, 1856.»

“ក្នុងចំណោមសំណួរទាំងដប់មួយដែលគាត់បានសួរ
សំណួរទីបីមួយនោះហើយដល់មានចុងអស់ផុតទៅលើពួកគេឱ្យឱ្យឆ្លើយវា។”

«៦. តើសូម្បីតែភាពរស់ឡើងវិញ (ក្នុងក្រុមហ៊ុនមិនមែន គ្រូជាក់កម្រិតមិនមែន) មិនបង្ហាញយ៉ាងសមស្របអំពីភាពរស់ឡើងវិញនៃអ្នកដែលបុរាណសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបីទេឬ?—
bid.»

“សំណួរចុងក្រោយបានបើកបង្ហាញបញ្ហាបានដូចហាងលាស់៖

«១១. បុរសនិមិត្តនេះជាសូម្បីតែភាពរស់ឡើងវិញក្នុងនាមជាបុរាណបទមួយ តើយើងមានមូលហេតុពិតប្រាកដណាមួយសម្រាប់សង្ឃឹមទទួលបានព្រះគុណសព្វព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះឬ
លុះត្រាតែយើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ “ដំបូន្មាន” របស់សាក្សីពិត?
ខ្ញុំផ្អាកដំបូន្មានដល់អ្នកឱ្យទិញពីខ្ញុំមាសដែលបានសាកល្បងដោយគុណវិធី
ដើម្បីឱ្យអ្នកមានសម្បូរបែប; និងសម្រាប់ក្របំពាក់ស
ដើម្បីឱ្យអ្នកមានសុល្យោគពាក់
ហើយឱ្យសច្ចក្រឹតអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អ្នកមិនលចេញមក;
ហើយចូរលាបភ្នែករបស់អ្នកដោយថ្មនាំលាបភ្នែក
ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចមើលឃើញ។ អស់អ្នកណាដែលខ្ញុំសួរឡើង
ខ្ញុំតែងតែស្តាប់នូវទោស និងវិន័យ: ដូចនេះ ចូរមានចិត្តក្នុងការក្លាយជា ហើយប្រើចិត្ត
មើល ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគ្រោះ: បើអ្នកណាស្ម័គ្រចិត្ត ហើយបើកទ្វារ
ខ្ញុំនឹងចូលទៅឯគាត់ ហើយនឹងបរិភោគជាមួយគាត់ ហើយគាត់ជាមួយខ្ញុំ។
ចំពោះអ្នកដែលឈរ:
ខ្ញុំនឹងប្រទានឱ្យអង្គុយជាមួយខ្ញុំនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ
ដូចជាខ្ញុំផ្ទាល់ក៏បានឈរ:
ហើយបានអង្គុយជាមួយព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ដែរ។ វិវរណៈ
៣:១៨-២១—bid.»

“វាហាងលាស់ថា សច្ចក្រឹតពិតអំពីរឿងនេះ ទើបតែកំពុងរះឡើងក្នុងគំនិតរបស់
James White ប៉ុណ្ណោះ។ លេខបន្ទាប់នៃ Review
បានបោះពុម្ពការបកស្រាយអំពីក្រុមជំនុំទាំងបួនបុរាណបទ ជាជួរឈរចំនួនបួនបុរាណបទ
ក្រោមចំណងជើងនោះ។ ក្នុងសច្ចក្រឹតដើមរបស់គាត់ គាត់បានប្រកាសថា៖”

«យើងគ្រូតែងតែសួរជាមួយអ្នកបកស្រាយសម័យទំនើបខ្លះៗថា
ក្រុមជំនុំទាំងបួនបុរាណបទនេះ គួរតែមានយល់ថា
តំណាងឱ្យសូម្បីតែភាពរស់ឡើងវិញរបស់ក្រុមជំនុំគ្រិស្តសាសនា ក្នុងអំឡុងពេលទាំងបួនបុរាណបទ
ដែលគ្រូបង្ហាញពីលើសាលាភាពនយោបាយគ្រិស្តសាសនាទាំងមូល។—Ibid., Oct. 16,
1856.»

«បន្ទាប់មក គាត់បានលើកយកពាក្យទំនាយនោះឡើង
ដោយនិយាយអំពីពួកជំនុំនីមួយៗដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

នៅពេលមកដល់ពួកជំនុំបុរាណវិទ្យា គឺឡូវឌីស គាត់បានប្រកាសថា៖»

«ព្រះនាមនេះជាសច្ចក្រឹត្យពិពណ៌នាដ៏គួរឱ្យសក្តានុពលអំពីក្រុមជំនុំនេះ
ពិតជាបន្ទាបខ្លួនយើងជាប្រជាជនមួយយ៉ាងណា។
ហើយតើសច្ចក្រឹត្យពិពណ៌នាដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនេះ
មិនមែនជារូបភាពដ៏ពេញលេញបំផុតនៃស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់យើងទេឬ?
មែនហើយ; ហើយការព្យាយាមគេច្រើនពិភាក្សាភាពនៃកុម្មុយនីស្តសុរាជ្យនេះចំពោះក្រុម
ជំនុំលំអ្វីឌីស នឹងគ្មានប្រយោជន៍អ្វីឡើយ។
សូមព្រះអម្ចាស់ជួយយើងឱ្យទទួលយកវា ហើយទទួលបានប្រយោជន៍ពីវា។—Ibid.»

«បន្ទាប់ពីគាត់បានឧទ្ទិសជូនឈ្មោះដល់ក្រុមជំនុំឡូស្ថានីស
ការកត់សម្គាល់បិទបញ្ចប់របស់គាត់បានផ្ទុកនូវការអំពាវនាវយ៉ាងខ្លាំងថា៖»

«បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ យើងគួរតែឈ្នះលើលោកិយ សាច់ឈាម និងអារក្ស
បើមិនដូច្នោះទេ យើងនឹងគ្មានចំណែកណាមួយនៅក្នុងនគរបស់ព្រះទេ...
ចូរចាប់យកកិច្ចការនេះភ្លាម ហើយដោយសច្ចក្រឹត្យជំនុំ
ទាមទារព្រះបន្ទូលសន្យាដ៏ពេញលេញរបស់ព្រះគុណ
ដែលបានប្រទានដល់ពួកឡូស្ថានីសដែលប្រើកុត្តា
ចូរក្រោកឡើងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយឱ្យពន្លឺរបស់អ្នកភ្លឺឡើង
ដើម្បីបិទសិរីល្អអស់ព្រះនាមដ៏ប្រទានពររបស់ព្រះ។—Ibid.»

«ការឆ្ងល់យកបញ្ហាទីលានមានអានុភាពរំលឹកជួនយ៉ាងខ្លាំង។ G. W. Holt
បានសរសេរពីរដុប Ohio នៅថ្ងៃទី 20 ខែតុលា ថា៖»

«ហេ/ចាស ខ្ញុំជឿថា យើងដល់សុចរិតនៅក្នុងសារទីបី
ជាមួយនឹងព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសច្ចក្រឹត្យជំនុំលើព្រះយេស៊ូវ
គឺជាក្រុមជំនុំដែលពាក្យទាំងនេះបានសំដៅទៅកាន់;
ហើយយើងមិនអាចធ្លាក់ពេកក្នុងការស្រវឹងរកមាសដែលបានសាកល្បងហើយ
សម្រេចបំពាក់ពណ៌ស និងថ្មនាំលាបក្នុងកែ
ដើម្បីបិទយើងអាចមើលឃើញបានឡើយ។—Ibid., ថ្ងៃទី 6 ឧសភា ឆ្នាំ 1856.»

«ចេញពីតំបន់ស្តេស ឯកសារមួយគួរឱ្យមានឡើងអំពីប្រធានបទនេះ គឺសំឡេងរបស់
Stephen N. Haskell មកពី Princeton រដ្ឋ Massachusetts។
ក្នុងនាមជាអាជ្ញនៃទីសង្ឃឹម គាត់បានចាប់ផ្តើមអធិប្បាយតាំងពីអាយុ 20
ឆ្នាំ; ឥឡូវនេះ បីឆ្នាំក្រោយមក គាត់បានសុចរិតនៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីបី។
ជាអ្នកសិក្សាព្រះគម្ពីរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
បន្ទាប់ពីបានឃើញអត្ថបទវិចារណកថាដ៏ប្លែកដ៏ខ្ពស់របស់ White
ដែលណែនាំសំណួរអំពីពួកជំនុំទាំងបុរាណវិទ្យា
គាត់ក៏បានផ្ទេរវិស័សរបស់គេច្រើនមួយយ៉ាងពិសេសម្យ៉ាង Review។»

«ប្រធានបទដែលបានយោងដល់នោះ បានជារឿងមួយដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
រាប់ចំពោះខ្ញុំអស់រយៈពេលជាច្រើនខែកន្លងមកនេះ... អស់មួយរយៈពេលមកហើយ
ខ្ញុំគួរឱ្យសឹកនាំឱ្យជឿថា សារទៅកាន់ពួកឡូស្ថានីស ជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើង; គឺថា
របស់អ្នកដែលជឿលើសាររបស់ទេវតាទីបី
ដោយសារមូលហេតុជាច្រើនដែលខ្ញុំចាត់ទុកថាពិត។
ខ្ញុំនឹងលើកឡើងពីមូលហេតុ។—Ibid.»

«នេះហើយដដែលគាត់បានធុរើ

ដោយឧទុទិសជួរឈរពីរដល់សចក្ខីសន្តិសុខនិងដូចមានរបស់គាត់។ នៅពេលគាត់បញ្ចប់
គាត់បានប្រកាសថា៖»

“ទ្រឹស្តីអំពីសាររបស់ទេវតាទីបី មិនដដែលឡើយ ទេ មិនអាចសង្កេតឃើញបានឡើយ
បើគ្មានសម្បជញ្ញៈកប់ពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ដដែលជាសចក្ខីសុចរិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធជា
យើងគ្រប់ពេញភាពបរិសុទ្ធទុកគ្រប់លក្ខខណ្ឌ
ក្នុងសចក្ខីក្រោតខ្មោចព្រះអម្ចាស់—ដដែល”

«ខណៈដដែល James White

បានបន្តសចក្ខីនិពន្ធជាធានាបស់គាត់អំពីសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំ Laodicea
គំនិតទាំងឡាយដដែលពួក Adventists អនុវត្តសាច់ស្របប្រទេស កំពុងអាននៅក្នុង
Review នៅពេលនោះ គឺគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង
ប៉ុន្តែដោយការពិចារណាយ៉ាងដ្បងល្អនៅ និងដោយការអធិស្ឋាន
វាគួរមានមើលឃើញថាអាចអនុវត្តបាន។ សំបុត្រទាំងឡាយដដែលផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់អ្នកនិ
ពន្ធដានបង្ហាញពីការយល់ស្របយ៉ាងទូលំទូលាយ ហើយបានបញ្ជាក់ថា
ការស្នើឡើងវិញខាងវិញ្ញាណមួយកំពុងតែប្តូរពីគុតទៅ។ ថា
សារដដែលផ្សព្វផ្សាយនេះមិនមែនជាផលដដែលកើតចេញពីអារម្មណ៍រកចំបន់នោះទេ
គួរមានបញ្ជាក់ដោយអត្ថបទទីមួយក្នុង Testimony No. 3
ដដែលបានបោះពុម្ពក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ 1857 មានចំណងជើងថា Be Zealous and
Repent។ វាចាប់ផ្តើមថា
«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឲ្យក្នុងនិមិត្តមួយនូវរឿងខុសៗទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំ
ក្នុងសភាពក្នុងមិនឡើងគ្រឿងកំប៉ងមិនចុះរបស់វានៅពេលបច្ចុប្បន្ន
ដដែលឲ្យនឹងរៀបរាប់ប្រាប់អ្នកទាំងឡាយ»។—1T, ទំ. 141។ ក្នុងនេះ Ellen White
បានបង្ហាញនូវអវិជ្ជាដែលគួរមានបង្ហាញដល់នាង
អំពីការវាយប្រហាររបស់សាតាំងលើក្រុមជំនុំ តាមរយៈសចក្ខីរឿងខាងលើកិយ៍
និងទុរពុយសម្បត្តិ។» Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, ភាគ 1, 342–344.

ចលនាមីឡីវាយបានចាប់ផ្តើមក្នុងន័យទំនាយជាក្រុមជំនុំភីឡាដលើភា ហើយនៅឆ្នាំ
1856 វាបានក្លាយជាក្រុមជំនុំឡាវឌីស។ បុរាណវិទូនាំគ្នាឈាមក ចលនានោះបានបញ្ចប់
ហើយក្រុមជំនុំអង្គនៃទិស្តចុងទីបុរាណវិទូបានចាប់ផ្តើមជាក្រុមជំនុំឡាវឌីស
ហើយនឹងនៅតែដូចនោះ៖

រហូតដល់គួរមានព្រះអម្ចាស់ខ្មោចចេញពីព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់។
ចលនាមីឡីវាយសន្តិសុខមិនប្តូរបានចេញមកពីហ្វូងនៃក្រុមជំនុំឡាវឌីស
ដូចដដែលចលនាមីឡីវាយបានចេញមកពីហ្វូងនៃក្រុមជំនុំសាឌីស។
ចលនាមីឡីវាយសន្តិសុខមិនប្តូរបានសុបត្តនាងចលនាមីឡីវាយ ដោយហេតុថា
ចលនាមីឡីវាយបានផ្តល់សំបុត្រភីឡាដលើភាទៅឡាវឌីស
ហើយចលនាមីឡីវាយបានផ្តល់សំបុត្រភីឡាដលើភាទៅភីឡាដលើភា។
ចំណុចនៃការផ្តល់សំបុត្រភីឡាដលើភាទៅឡាវឌីសក្នុងបុរាណវិទូនៃមីឡីវាយ
គួរមានសម្គាល់យ៉ាងជាក់លាក់ថាជាឆ្នាំ 1856 ដូចនេះ
ចំណុចនៃការផ្តល់សំបុត្រនោះគឺគួរតែមានសម្គាល់នៅក្នុងចលនាមីឡីវាយដង
ព្រោះព្រះមិនដដែលប្តូរឡើយ។
ចំណុចនៃការផ្តល់សំបុត្រនោះគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 11
ដោយពុយកាវីទាំងពីរ ដដែលគួរមានសម្គាល់នៅតាមផ្សេងៗ។

នៃពេលវេលាចុងក្រោយបាត់បង់បន្តបន្ទាប់នៃសង្គ្រាមស៊ីវិល៖ នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 វាបានស្ថាប័នក្នុងសភាជាជាតិ។ នៅពេលដែលវា ដូចជាស្រុកបាត់បង់នៃក្រុង វិវរណៈ ជំពូក 11 បានផ្តល់សុភមង្គលនៃជោគជ័យនៃសង្គ្រាមស៊ីវិល។ នោះនឹងត្រូវបានក្រុមប្រឹក្សាប្រឹក្សា គឺជាក្រុមប្រឹក្សាក្នុងចំណោមទាំងប្រាំពីរ។ ការស្ថាប័ននៃក្រុងឆ្នាំ 2020 ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីសម្រេចបាននូវសេចក្តីសង្ខេប ព្រោះចាប់តាំងពីពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1989 មក មានប្រធានាធិបតីប្រាំមួយរូបហើយ។ ប្រធានាធិបតីប្រាំមួយនេះបានប្តូរសមាសភាពមួយ ដដែលនឹងត្រូវបានព្យាយាមនៃក្រុងឆ្នាំ 2024។ បន្ទាប់មក ក្រុមប្រឹក្សានេះនឹងក្លាយជាក្រុមប្រឹក្សាប្រឹក្សាសមាសភាព ចាប់តាំងពីពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1989 មក ហើយវានឹងជាក្រុមប្រឹក្សាក្នុងចំណោមទាំងប្រាំពីរ។ សុំដឹងទាំងពីរគឺជាប្រឹក្សាមួយ ដដែលក្រុមប្រឹក្សានៃទីប្រាំបី។ សេចក្តីពិតនេះគឺជាផ្នែកដ៏ធំមួយនៃការស្រាវជ្រាវការប្រើប្រាស់សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវសុទ្ធ ដដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ នៅមុនការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង្កបង្កើន។

ដោយហេតុនេះ វាសំខាន់ណាស់ដល់គ្រូបង្រៀនយល់ឱ្យច្បាស់អំពីបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerite ដល់ជាគំរូគំនិតឱ្យបុរេវត្តិសាស្ត្របច្ចុប្បន្នរបស់យើង។ អ្នកស៊ី White បានបញ្ជាក់ការអនុវត្តរបស់ James White ចំពោះ Laodicea លើចលនានោះក្នុងឆ្នាំ 1856 ដូច្នេះ នេះមិនមែនជាការអនុវត្តក្នុងកំណើតចេញពីកុក្រិជ្វរបស់មនុស្សទេ។ បុរេវត្តនាមុនពេលក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist គ្រូបង្រៀនភ្ជាប់ដោយផ្សេងៗគ្នាជាមួយនឹងស្តង់ដារ Republican វាគ្រូបង្រៀនកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយការបំផុសគំនិតថា ជាក្រុមជំនុំ Laodicea។ នេះមានន័យថា ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រទាំងមូលរបស់ក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist មិនដែលមានសូម្បីតែមួយចុងណាមួយដែលវាជាអ្វីផ្សេងទៀតពីអាក្រក់ កុក្រិជ្វ ខ្មៅ រឺ ទេនា និងគ្រូឱ្យអាណិតឡើយ។ សច្ចក្រឹត្យខាងទំនាយនេះផ្តល់នូវបរិបទ និងការប្រែប្រួលដ៏គួរឱ្យ គ្រូសម្រាប់ការទទួលស្គាល់អំពីស្តង់ដារខ្ពស់បំផុតដែលកាន់តែផ្ទុះឡើងៗនៅក្នុង អសេគោល ជំពូក 8 ថាជាជំនាន់ទាំងបួននៃ Adventism។

នៅពេលដែលបុរេវត្តិសាស្ត្រមើលឃើញយកគ្រូបង្រៀនពិនិត្យពីរចនាសម្ព័ន្ធនៃក្រុមបំប្រែមួយ ឆ្នាំរបស់ អសេ ៧ នោះ គ្រូតែងទទួលស្គាល់ថា ទំនាយអំពី «បុរេវត្តនា» គឺជាឆ្នាំទំនាយដែលគ្រូបង្រៀនបំប្រែបុរេវត្តិសាស្ត្រទាំងមូលនៃចលនាមើលឃើញ។ នៅឆ្នាំ 1856 សារទៅកាន់ក្រុមជំនុំឡាឌីស បានក្លាយជាសច្ចក្រឹត្យសម្រាប់បច្ចុប្បន្នចំពោះអាដវនេទីស៊ីមមើលឃើញ។ អ្នកដដែលនាំមកនូវសារឡាឌីស មិនមែនជា James ឬ Ellen White ទេ គឺជាសាក្សីស្រីម្នាក់ៗ និងពិតប្រាកដ។

ហើយចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតាស្តីក្រុមជំនុំនៅក្នុងឡាឌីសថា៖ ព្រះអាម៉ែន ជាសាក្សីស្រីម្នាក់ៗ និងពិតប្រាកដ ជាដើមកំណើតនៃការបង្កើតរបស់ព្រះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ខ្ញុំស្គាល់អំពីការរបស់អ្នកថា អ្នកមិនគួរដាក់ ហើយមិនកុតនៅទេ។ ខ្ញុំប្រាប់ឱ្យអ្នកគួរដាក់ ឬកុតនៅឡើយ។ ដូច្នេះ៖ ព្រោះអ្នកក្នុងខណ្ឌហ្ន៎ មិនគួរដាក់ ហើយមិនកុតនៅ ខ្ញុំនឹងដាក់អ្នកចេញពីមាត់ខ្ញុំ។ ព្រោះអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំមានទ្រព្យសម្បត្តិសម្បូរហើយ កាន់តែចម្រើនឡើងដោយទ្រព្យសម្បត្តិ និងមិនខ្វះអ្វីសោះទេ; តែអ្នកមិនដឹងថា ខ្ញុំនឹងអ្នកជាមនុស្សរទេនា គ្រូឱ្យអាណិត ក្រុម ល្មង់ភ្នែក និងអាក្រក់ទេ។ ខ្ញុំណែនាំអ្នកឱ្យទិញមាសពីខ្ញុំ ជាមាសដែលបានសាកល្បងដោយភ្នែក ដើម្បីឱ្យអ្នកមានពិតជាមានទ្រព្យ; ហើយសម្លៀកបំពាក់ស ដើម្បីឱ្យអ្នកមានស្រៀកពាក់ ហើយឱ្យសច្ចក្រឹត្យអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អ្នកមិនលចេញឡើយ; ហើយលាបថ្នាំក្នុងកែវលើក្នុងកែវរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកមើលឃើញ។ អស់អ្នកណាដែលខ្ញុំសុំឡាញ់ ខ្ញុំសុំបន្តទៀត ហើយប្រដៅ; ដូច្នេះ ចូរមានចិត្តខុសសាហាវ ហើយប្រើចិត្តចុះ។ មើល ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ; បើអ្នកណាឮសូរខ្ញុំ ហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ ហើយនឹងបរិភោគជាមួយនឹងអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះជាមួយនឹងខ្ញុំផង។ អ្នកណាដែលឈរ៖ ខ្ញុំនឹងប្រទានឱ្យអង្គុយជាមួយនឹងខ្ញុំលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំក៏មានឈ្មោះ។ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ដែរ។ អ្នកណាដែលមានគូរចៀក ចូរឱ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយចុះ។ វិររណៈ ៣:១៤-២២។

សាក្សីពិតបានបញ្ជាក់ថា បុរសិបប្រើមនុស្សសណ្តមនាក់ «៣» សំឡេងរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងយាងចូលមក ហើយ «ទទួលទានអាហារជាមួយនឹងគាត់»។
បុរសិបប្រើឡើងវិញបើកទ្វារ ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងចូលមក
ហើយទទួលទានអាហារជាមួយនឹងពួកគេ។ បុរសិបប្រើអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគ្រីស្ទយាងចូល
ទ្រង់នាំមកនូវសារ ពីព្រោះនិមិត្តរូបនៃការទទួលទានអាហារ តំណាងឱ្យការទទួលយកសារ។
សារនោះអាចនិយាយជាទូទៅថា គ្រាន់តែជាសាររបស់ឡើងវិញប្រើប្រាស់ប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែនេះជាការពិចារណាយ៉ាងរាក់ទាក់ចំពោះអ្វីដែលសារដែលទ្រង់ប្រទាន មានន័យតំណាងឱ្យ។
នៅឆ្នាំ 1856 ហែរម អដេសុស បានបង្ហាញអត្ថបទជាសិរីចំនួនប្រាំបី
ដែលមានព័ត៌មានទំនាយព្យាករណ៍ ដល់ពង្សីរីកការយល់ដឹងអំពី «ទំនាយពលេវលោ»
ដំបូងបំផុត ដែលទេវការបស់ព្រះបានដឹកនាំវិលវៀម មីលុលី ឱ្យសុគាល់ និងបុរាសាស្ត្រ
ក្នុងអត្ថបទទាំងប្រាំបីនេះ
អដេសុសបានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំនៃអេសាយ ជំពូក 74

ការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចការរបស់ Miller គឺជាការរកឃើញអំពីគ្រាន់តែប្រាំពីរ ហើយប្រាំពីរឆ្នាំ
មុនពេលចូលនាដដែលគួរមានដាក់ឈ្មោះតាមការប្រើប្រាស់គាត់នឹងត្រូវបញ្ចប់
ការប្រើសម្តែងដ៏ផុសផុលជាងមុនអំពីទំនាយនេះឯងត្រូវបានផ្តល់ជូនដល់ Millerite
Adventism។ វាត្រូវបានផ្តល់ជូនក្នុងឆ្នាំដដែលដែលពួកគេត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ
ដោយការបំផុសគំនិតថាជា Laodiceans។ តាមន័យទំនាយ ពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃក្រោយមក
នៅឆ្នាំ 1863 ការរកឃើញដំបូងរបស់ Miller អំពីពលេវលោទំនាយត្រូវបានបដិសេធ។
សាររបស់ Laodicea សម្រាប់ចូលនា Advent បានមកដល់នៅឆ្នាំ 1856
ហើយព្រះអម្ចាស់បានគ្រោះថ្នាក់ប្រាំបីដង ដោយមានអត្ថបទប្រាំបី
ដើម្បីបង្ហាញថាទ្រង់អាចរកចូលបានឬទេ។ នៅពេលបញ្ចប់នៃចូលនា
សាក្សីពិតប្រាកដប្រាស់នាចងសោយអាហារជាមួយបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់
ដោយបរិភោគលើសារពលេវលោដំបូងបង្អស់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃចូលនា។
បុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់បានបដិសេធមិនបរិភោគទេ ហើយប្រាំពីរឆ្នាំ
ឬពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃទំនាយក្រោយមក
បុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់បានបិទទ្វារដល់គួរមានប្រើក្នុងសោយរបស់ដាវីឌ
ដែលត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងដៃរបស់ William Miller។
ពួកគេបានគូប្រឡងទៅរកហោរាសាស្ត្រចាស់ម្នាក់នៃសាសនាម៉ារី
ដែលបានចិញ្ចឹមពួកគេដោយសេចក្តីកុហកមួយ
បិទគ្រាប់គោតវាសនារបស់ពួកគេឱ្យស្ងប់នៅចន្លោះសត្វលា និងសត្វតោ។

នៅឆ្នាំ 1856 សុនដៃឃ្លាតស្តេចកំពុងស្ថិតនៅក្នុងវិបត្តិនៃរដ្ឋឯករាជ្យនៃនិមិត្ត
ដុបិតកន្ទុលដែលមាននិមិត្ត បុរាណសាស្ត្រ។ នៅឆ្នាំ 1856
សុនដៃសាធារណរដ្ឋប្រកាន់កំពុងស្ថិតក្នុងវិបត្តិផងដែរ។

នៅឆ្នាំ 1856 បានសម្គាល់ការបន្តនៃមុលោះហិង្សាដល់គួរមានសុគាល់ថា Bleeding
Kansas គឺសង្គ្រាមព្រំដែន Kansas-Missouri។ ការតស៊ូនេះគឺអំពីថា តើ Kansas
នឹងចូលរួមក្នុងសហភាពជាប្រជាជាតិ ឬជាប្រជាជាតិស្រី។ ដូច្នេះមានការប៉ះទង្គិច
ដោយហិង្សារវាងអ្នកកាន់ទីលំនៅដដែលគាំទ្រទោសភាព
និងអ្នកកាន់ទីលំនៅដដែលប្រឆាំងនឹងទោសភាព។

នៅថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៨៥៦ ក៏មានឧបក្កតិហេតុហិង្សាមួយកើតឡើងនៅក្នុង
សាលប្រជុំវិទ្យាសាស្ត្រប្រជាជនអឺរ៉ុបផងដែរ ដោយសមាជិកសភា Preston Brooks

អ្នកគាំទ្រទោសភាពមកពីរដ្ឋ South Carolina បានវាយប្រហារយ៉ាងព្រៃផ្ទៃសលៃពីទីក្រុងម៉ាសាឈូសេតស Charles Sumner មកពីរដ្ឋ Massachusetts ដោយប្រើដំបងរបស់ខ្លួន។ Sumner បានថ្កោលទោសស្តេចលោកលាយប្រឆាំងនឹងទោសភាពមួយមានចំណងជើងថា The Crime Against Kansas ដែលបានផ្សព្វផ្សាយ Brooks មានការខឹងសម្បោលយ៉ាងខ្លាំង។ ឧបបត្តិហេតុវាយដោយដំបងនេះបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញភាពតានតឹងដដែលកំពុងកើនឡើងរវាងភាគខាងជើង និងភាគខាងត្បូង ជុំវិញបញ្ហាទោសភាព។

នៅឆ្នាំ ១៨៥៦ គណបក្សសាធារណរដ្ឋប្រឆាំងបង្កើតឡើង ដើម្បីបដិសេធការបញ្ចូលទៅនឹងភាពចលាចលនយោបាយដែលបណ្តាលមកពីច្បាប់ Kansas-Nebraska ដែលបានអនុម័តនៅឆ្នាំ ១៨៥៤ ហើយដែលបានបង្កើតឲ្យមានការប្រឆាំងគ្នាខ្លាំងឡើងចំពោះការពង្រីកទោសភាពនៅក្នុងដីថ្មីៗ។ មហាសន្និបាតជាតិលើកដំបូងរបស់គណបក្សនេះត្រូវបានប្រារព្ធឡើងនៅទីក្រុង Philadelphia ហើយលោក John C. Fremont ត្រូវបានជ្រើសរើសជាបេក្ខជនប្រឆាំងនឹងលោក James Buchanan ដំបូងរបស់ពួកគេសម្រាប់ការបោះឆ្នោតឆ្នាំ ១៨៥៦។

ច្បាប់ Kansas-Nebraska បានរៀបចំដី Kansas និង Nebraska ហើយអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកតាំងលំនៅនៅក្នុងដីទាំងនោះសម្រេចថា តើពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឲ្យមានទោសភាពនៅក្នុងព្រំដែនរបស់ខ្លួនឬទេ។ គោលគំនិតនេះ ដែលគេហៅថា "អធិបតេយ្យភាពប្រជាប្រិយ" បានលុបចោលជាក់ស្តែងនូវ Missouri Compromise ឆ្នាំ 1820 ដែលបានហាមឃាត់ទោសភាពនៅភាគខាងជើងនៃបន្ទាត់ស្រប 36°30' ក្នុង Louisiana Territory។ ច្បាប់នេះបានជះឥទ្ធិពលយ៉ាងជួរលើបញ្ហាទោសភាពនៅក្នុងដីទាំងនោះ។ វាបានបញ្ជូនឡើងវិញនូវភាពតានតឹងតាមតំបន់ ពីព្រោះវាបានបើកលទ្ធភាពថា ទោសភាពអាចពង្រីកចូលទៅក្នុងតំបន់ដែលពីមុនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាដីសេរី ដូចជា Kansas។ ការអនុម័តច្បាប់ Kansas-Nebraska បាននាំឲ្យមានការប្រញាប់ប្រញាល់ចូលទៅក្នុង Kansas Territory ពីសំណាក់អ្នកតាំងលំនៅដែលគាំទ្រទោសភាព និងអ្នកតាំងលំនៅដែលប្រឆាំងទោសភាព ដោយមុនគ្នាសង្ឃឹមថានឹងមានឥទ្ធិពលលើលទ្ធផលនៃការបោះឆ្នោតអធិបតេយ្យភាពប្រជាប្រិយ។ ការប្រកួតប្រជែងដើម្បីគ្រប់គ្រងដីនេះបាននាំឲ្យមានការប៉ះទង្គិចដោយហិង្សា និងរយៈពេលនៃភាពអនាធិបតេយ្យដែលត្រូវបានស្គាល់ថា Bleeding Kansas ក្នុងឆ្នាំ 1856។

ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងប្រធានាធិបតីឆ្នាំ 1856 គឺជាពិធីការណ៍នយោបាយដ៏សំខាន់មួយ។ វាបានបង្ហាញការប្រកួតប្រជែងបីភាគីរវាងបេក្ខជនគណបក្សសាធារណរដ្ឋ James Buchanan បេក្ខជនគណបក្សសាធារណរដ្ឋ John C. Fremont និងអតីតប្រធានាធិបតី Millard Fillmore នៃគណបក្សអាមេរិក។ James Buchanan បានឈ្នះការបោះឆ្នោត ហើយបានក្លាយជាប្រធានាធិបតីទី 15 នៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

អធិបតីភាពរបស់ James Buchanan ត្រូវបានគេស្គាល់ជាចម្បងដោយសារការបរាជ័យរបស់លោកក្នុងការដោះស្រាយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពនូវភាពតានតឹង

និងការបកែប្រែកំណែស្រាវជ្រាវក្នុងក្រឹត្យរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងភាគខាងត្បូង និងភាគខាងត្បូង
ដដែលទីបំផុតបានឈានទៅដល់ការផ្ទុះឡើងនៃសង្គ្រាមស៊ីវិលអាមេរិក
មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីលោកបានចាកចេញពីតំណែង។ អធិបតីភាពរបស់លោកត្រូវបានចាត់ទុកជាញឹកញាប់ថាជាអធិបតីភាពមួយក្នុងចំណោមអធិបតីភាពដែលបង្កឱ្យមានការបំផុសគំនិត
ក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រអាមេរិក ដោយសារការបង្កើនដ៏សំខាន់នៃក្រុមភាពជាអ្នកដឹកនាំ
និងការគ្រប់គ្រងវិបត្តិ។

សេចក្តីសម្រេច Dred Scott ដ៏អាក្រក់ល្មើសបាននាំឱ្យឆ្នាំ 1857 បានប្រកាសថា ពួកទាសករ
នោះជានរណាក្នុងភាពជាទាសករ ឬមានសិទ្ធិភាពក៏ដោយ មិនមែនជាពលរដ្ឋទេ
ហើយមិនអាចប្តឹងនៅតុលាការសហព័ន្ធបានឡើយ។ វាបានប្រកាសផងដែរថា
សភាមិនអាចទប់ស្កាត់ទាសភាពនៅក្នុងដីនៃដីនានារបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានទេ
លោក Buchanan
ខាងគណបក្សសហរដ្ឋអាមេរិកបានគាំទ្រជាសាធារណៈចំពោះសេចក្តីសម្រេច Dred Scott
ដដែលគាំទ្រទាសភាពនេះ។

មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទាសភាពរបស់ប្តីយកានាន សមាជិកគណបក្សសហរដ្ឋអាមេរិក
បានអនុញ្ញាតឱ្យភាពកាន់កាប់ក្នុងក្រឹត្យរដ្ឋធម្មនុញ្ញដល់សង្គ្រាមស៊ីវិលប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែភាពអសមត្ថភាពរបស់លោកក្នុងការគ្រប់គ្រងសង្គ្រាមស៊ីវិលរបស់បុរស
ក៏បាននាំឱ្យមានវិបត្តិសង្គ្រាមស៊ីវិលឆ្នាំ 1857 ផងដែរ
ដដែលជាការផ្តាច់ចុះសង្គ្រាមស៊ីវិលដ៏ធំបំផុតមួយក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រអាមេរិក
មុនពេលមហាវិបត្តិសង្គ្រាមស៊ីវិលឆ្នាំ 1857
បានបណ្តាលឱ្យមានការផ្តាច់ចុះសង្គ្រាមស៊ីវិលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
ដដែលបានអូសបន្លាយអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ អាជីវកម្ម
និងធនាគារជាច្រើនបានបិទទុក ភាពអត់ការងារធ្ងន់បានកើនឡើង
ហើយទីផ្សារភាគហ៊ុនបានផ្តាច់ចុះ។

ក្នុងអំឡុងពេលកាន់តំណែងជាប្រធានាធិបតីរបស់ Buchanan
រដ្ឋទាំងឡាយនៃភាគខាងត្បូងបានចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្តាច់ខ្លួនចេញពីសហភាព
ហើយពួកគេបានបំបែកខ្លួនចេញ ដោយឆ្លើយតបនឹងការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំង
Abraham Lincoln មកពីគណបក្សសាធារណរដ្ឋ នៅឆ្នាំ 1860។ Buchanan
បានប្រកាសយកវិធីសាស្ត្រអសកម្មចំពោះវិបត្តិនៃការផ្តាច់ខ្លួន ដោយអះអាងថា រដ្ឋ
រាស្ត្រសហព័ន្ធខ្មុះអំណាចសរុបច្បាប់ក្នុងការទប់ស្កាត់ការផ្តាច់ខ្លួនដោយបង្ខំ។ ក
ារខ្មុះវិធានការដាច់ខាតនេះបានអនុញ្ញាតឱ្យចលនាផ្តាច់ខ្លួនទទួលបានសន្ទុះកាន់តែខ្លាំង
លឿន។ ការខ្មុះភាពដឹកនាំដ៏រឹងមាំរបស់គាត់ និងការស្វែងរកសុខុមាលភាពរបស់គាត់ក្នុងការចាត់វិធាន
ការដាច់ខាតដើម្បីដោះស្រាយវិបត្តិនៃការផ្តាច់ខ្លួន
បានរួមចំណែកដល់ការយល់ឃើញរបស់ភាគខាងត្បូងថា
ខ្លួនអាចចាកចេញពីសហភាពដោយមិនប្រឈមមុខនឹងការប្រឆាំងតាមយោធាឡើយ។

នៅឆ្នាំ 1860 អាហ្សាហាំ លីនខ្លុន ប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋនិយមដំបូង
ត្រូវបានជ្រើសតាំង។ នៅថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 1863 ប្រធានាធិបតី លីនខ្លុន
បានចុះហត្ថលេខា និងចេញផ្សាយសេចក្តីប្រកាសរដ្ឋប្រថាប់ជាផ្លូវការចុងក្រោយ
ដដែលបានប្រកាសថា មនុស្សទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពជាទាសករ
នៅក្នុងដីនៃដីក្រោមការកាន់កាប់របស់សហព័ន្ធ
ត្រូវតែត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសិទ្ធិ។

បទបញ្ជាជាបុរាណត្រឹមត្រូវនេះមានឥទ្ធិពលយ៉ាងសំខាន់លើសង្គមស៊ីវិល ដោយវាបានបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រនេះឡើងវិញ។ ឱ្យយើងចាំបញ្ជាក់ជាទូទៅថា បុរាណប្រាជ្ញាបង្កើតឡើងដើម្បីបង្កើតសហគមន៍ប្រជាជន។ សេចក្តីប្រកាសនេះនេះមិនមានដោះស្រាយបុគ្គលទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពជាទាសករក្នុងរយៈពេលនេះទេ។ វាអនុវត្តជាក់លាក់ចំពោះដៃនៃស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងការកាន់កាប់របស់សហព័ន្ធប្រជាជនជាតិដែលសហគមន៍មានអំណាចគ្រប់គ្រងមានកម្មវិធី។ នៅពេលកងកម្មលាំងសហគមន៍បានរួចរាល់មុខ និងទទួលបានការគ្រប់គ្រងលើដីរបស់សហព័ន្ធ សេចក្តីប្រកាសនេះត្រូវបានអនុវត្ត ហើយមនុស្សដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពជាទាសករនៅតំបន់ទាំងនោះក៏ត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ សេចក្តីប្រកាសនេះគឺជាជំហានដ៏សំខាន់មួយឆ្នាំនេះទៅរកការលុបបំបាត់ភាពជាទាសករនៅសហរដ្ឋអាមេរិកនេះទីបំផុត ហើយបានត្រួតពិនិត្យស្តីពីការអនុវត្តកិច្ចសន្យាធនកម្មមិនបំប្លែងប្រជាជនក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលត្រូវបានអនុម័ត និងផុតពីសេចក្តីប៉ាន់ស្មានថ្ងៃទី 6 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1865។

horn ខាងសាធារណរដ្ឋប្រចាំតាំងពីទសវត្សរ៍ 1850 តទៅ ស្ថិតនៅក្នុងបុរាណប្រាជ្ញាសាស្ត្រ។ ការបង្កើតសំខាន់ពីរនៅក្នុងបុរាណប្រាជ្ញា ត្រូវបានកំណត់ដោយចំណុចសំខាន់ពីរនៃនីតិវិធីនេះ។ ដំណើរការនៃការបំប្លែងបានបំផុសឱ្យមានឆ្នាំ 1856 ខណៈដែលក្រុមប្រឆាំងទាសភាព និងគាំទ្រទាសភាព បានផ្តល់សិទ្ធិលើក្នុងដៃនៃ Kansas ដោយប៉ុនប៉ងរកស៊ីស្ថានភាពរបស់ពួកគេអំពីទាសភាព នៅពេលដែល Philadelphia កំពុងត្រូវបានបំប្លែងឱ្យជា Laodicea។ គណបក្សសហរដ្ឋជាតិប្រយោជន៍គាំទ្រទាសភាព ហើយគណបក្សសាធារណរដ្ឋប្រឆាំងទាសភាព។

នៅឆ្នាំ ១៨៥៦ «Bleeding Kansas» បានកំណត់ឱ្យយើងឃើញនូវស្ថានភាពសង្គមដែលកំពុងខិតមកដល់។ នៅឆ្នាំនោះ អ្នកប្រឆាំងជាតិប្រយោជន៍គាំទ្រទាសភាពម្នាក់ ត្រូវបានជួសជុលជាបុរាណនៃសាធារណរដ្ឋ ហើយការដឹកនាំដ៏មានប្រសិទ្ធភាពរបស់គាត់ បានក្លាយជានិមិត្តរូបនៃប្រធានាធិបតីភាពដែលមានប្រសិទ្ធភាព រហូតដល់ថ្ងៃដែលក្រុមប្រឹក្សានេះ។ គាត់បាននាំមុខប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋទីមួយ ដែលត្រូវបានបង្កឱ្យមានសម្ពាធនៅពេលដែលបានបន្តសំណើដោយប្រធានាធិបតីភាពរបស់ Buchanan។

នៅឆ្នាំ 1863 ស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋបានបញ្ចប់បុរាណប្រាជ្ញាដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងបុរាណប្រាជ្ញាសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ ជំពូក 13។ បញ្ចប់បុរាណប្រាជ្ញានេះទាក់ទងនឹងទាសភាព។ ក្នុងឆ្នាំនោះមុននឹងមានសង្គ្រាមស៊ីវិល មួយពាន់ប្រាំបីរយហុកសិបបី មនុស្សទាំងអស់ដែលត្រូវបានកាន់កាប់ជាទាសករ នៅក្នុងរដ្ឋបណ្តាមួយ ឬផ្ទុកក្នុងរដ្ឋបណ្តាមួយដែលបានកំណត់ ដែលប្រជាជនរបស់វានៅពេលនោះស្ថិតក្នុងការបះបោររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងត្រូវបាន ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះតទៅ និងជារៀងរហូត មានសេរីភាព; ហើយរដ្ឋាភិបាលបុរាណប្រាជ្ញាសាស្ត្រសហរដ្ឋអាមេរិក រួមទាំងអាជ្ញាធរយោធា និងទ័ពជើងទឹករបស់ខ្លួនផង នឹងទទួលស្គាល់

និងរក្សាការសរើសតាមរបស់មនុស្សទាំងនោះ ហើយនឹងមិនប្រព្រឹត្តកម្មភាពណាមួយ
ឬសកម្មភាពទាំងឡាយ ដើម្បីបំបាត់មនុស្សទាំងនោះ ឬនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ក្នុងការខិតខំណាមួយដល់ពួកគេអាចផ្ទេរឱ្យរើសម្រាប់សរើសតាមពិតប្រាកដរបស់ខ្លួនឡើយ»។ ទោះបីនោះចំណេះដឹងនេះ

លើនខ្លួនកំពុងត្រូវឡប់ទៅកាន់គោលការណ៍មូលដ្ឋានដដែលបានបង្ហាញនូវកូន្មងរដ្ឋបឋម
នុញ្ញ ដដែលកំណត់ថា «មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតមកសម្បើមគ្នា»។
លើនខ្លួនកំពុងត្រូវឡប់ទៅកាន់សច្ចក្រឹត្យមូលដ្ឋាននៃពលដ៏ណាស់គ្មានោះ
សុនងែប្បតស្តេចកំពុងបដិសធន៍នាយមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន គឺទំនាយអំពីទាសភាព។ ដូច្នេះ
នូវកូន្មងពលដ៏ដដែលនោះដដែលសុនងែសាធារណរដ្ឋបកំពុងចេញ «បទបញ្ជាបុរិសភូតិ»
ដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងបុរិសភូតិសត្រូវរបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងទាសភាព សុនងែប្បតស្តេចកំ
បាចេញបទបញ្ជាបុរិសភូតិដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងបុរិសភូតិទំនាយរបស់ខ្លួនទាក់ទងនឹងទំនាយ
អំពីទាសភាព ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសម្រប និងបណ្តាសារបស់ម្ចីស។
សុនងែសាធារណរដ្ឋបានផ្សព្វផ្សាយត្រឡប់ទៅកាន់មូលដ្ឋាន
ខណៈដដែលសុនងែប្បតស្តេចកំពុងបានផ្សព្វផ្សាយបដិសធន៍មូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន
ហើយត្រូវឡប់ទៅរកអ្វីទាំងនោះដដែលវាត្រូវបានបង្កគាប់មិនឲ្យត្រឡប់ទៅរកជាដាច់ខាត។

បុរេភូតិសាស្ត្ររបស់មីឡង់ ត្រូវបានផ្ទេរទៅក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយរយសតវត្សរ៍នៃប្រជាជននៃ
ដោយមានលក្ខខណ្ឌបន្ថែមខ្លះៗខាងព្យាករណ៍។
លក្ខខណ្ឌបន្ថែមមួយក្នុងចំណោមនោះគឺថា
ក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវដែលជាគោលដៅនៃបុរេភូតិសាស្ត្រមីឡង់
ដំបូងគេអ្នកដែលនៅខាងក្រៅចលនា ហើយបន្ទាប់មកទើបជាចលនាខ្ពស់នាទី១។
នៃក្រុមចលនារបស់មនុស្សមួយរយសតវត្សរ៍នៃប្រជាជន ឆ្នាំ ១៨
កំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមអ្នកស្រាវជ្រាវដែលជាគោលដៅពីរ
ប៉ុន្តែក្រុមគោលដៅទាំងនោះមានលំដាប់បញ្ចូលសព្វបុរេភូតិសាស្ត្រមីឡង់។
គោលដៅទីមួយគឺជាក្រុមរបស់ពួក ហើយសំឡេងទីពីរគឺសំឡេងច្រើនរបស់ពួក
ដែលនៅតែស្ថិតក្នុងហឫទ័យ។

Philadelphia។ ការនេះបញ្ជាក់ថា ក្រុមមីលូលីយ៉ាត៍បានទៅពីក្រុមជំនុំទីបំរុងមួយ
ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទីបំរុងពីរ
ហើយមនុស្សសម្បជញ្ញវិស័យសិបបួនពាន់នាក់បានទៅពីក្រុមជំនុំទីបំរុងពីរ
ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទីបំរុងបី ដល់ជាក្រុមជំនុំមួយក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំទាំងបំរុងពីរ។

សុនដែសាធារណរដ្ឋប្រធានបង្កើតចលនារបស់ខ្លួនពីជាតិដល់គាំទ្រទោសភាព
ទៅកាន់ជាតិដល់ប្រឆាំងនឹងទោសភាព នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ 1863។
វិបត្តិនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះបានបង្កកើតគណបក្សសនយោបាយពីរ
ដល់ជាគូប្រជែងដល់នៃនៅក្នុង «ថ្មដៃចុងក្រោយ» ទាំងនេះ។
ដូចដែលប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋបង្កើតប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ គួរឲ្យមានធុរិយាត
តម្លៃនៃមានថ្មដៃបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមបានបញ្ចប់
ប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋបង្កើតក្រោយក៏គួរឲ្យមានធុរិយាតជានិមិត្តរូប
ហើយគួរឲ្យមានទុកចោលនៃលើផ្ទៃល្អ ដូចជាមនុស្សសុលាប
ខណៈដែលលោកិយបានអរសបុរាយ។ លោកគួរឲ្យមានធុរិយាត
មិនមែនតម្លៃនៃមានថ្មដៃបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមស៊ីវិលបានបញ្ចប់ទេ
ប៉ុន្តែតម្លៃនៃពេលវេលាដែលសង្គ្រាមស៊ីវិលចុងក្រោយចាប់ផ្តើម។

ប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋប្រជុំបង្កើត គួរឲ្យមាននាំមុខដោយប្រធានាធិបតីដល់គុមានបុរសិទ្ធិ
ភាពបំផុតក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអាមេរិក ហើយប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋបង្កើតក្រោយក៏នឹង
គួរឲ្យមាននាំមុខដោយសភាពដូចគ្នានេះដែរ។
ភាពគុមានបុរសិទ្ធិភាពរបស់ប្រធានាធិបតីប្រធានាធិបតីយុយ
ដល់បាននាំមុខប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋប្រជុំបង្កើត
បានជំរុញឲ្យកើតមានវិបត្តិដល់វិវឌ្ឍន៍ទៅជាសង្គ្រាមស៊ីវិល ហើយឥឡូវនេះ
ភាពគុមានបុរសិទ្ធិភាពដូចគ្នានោះកំពុងកើតឡើង។
ប្រធានាធិបតីប្រធានាធិបតីយុយដល់នាំមុខប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋបង្កើតក្រោយ បានគ្រប់គ្រង
សង្គ្រាមសង្គ្រាមក្នុងរដ្ឋប្រមូលដល់បានបង្កឲ្យមានការដួលរលំសង្គ្រាមក្នុងបំផុតក្នុង
នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអាមេរិករហូតដល់ពេលវេលានោះ។
សុនដែទាំងពីរតំរូវឲ្យក្រុមដល់ច្បាប់ថ្មដៃអាទិត្យ។ នៅឆ្នាំ 1863
ជំនាន់ទីមួយនៃសុនដែទាំងពីរបានចាប់ផ្តើម ហើយសម្រាប់សុនដែទាំងពីរនោះ
ជំនាន់ទីបួន និងជាជំនាន់ចុងក្រោយ នឹងបរិច្ចាគទៅទិសខាងកើត
ហើយក្រាបបង្គំបង្គំក្រុមអាទិត្យ។

សាររបស់អលើយ៉ាតដៃគូរឲ្យមានអមដំណើរដោយការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ព្រះ
ដើម្បីបញ្ជាក់សារព្រមាននោះ។
សង្គ្រាមនៃលោកិយសម័យនេះកំពុងរស់នៅដូចជាមនុស្សទាំងឡាយមុនទឹកជំនន់។
ពួកគេកំពុងបរិភោគ ផឹក និងរំពឹងថាមហាក្រុមហ៊ុនបច្ចុប្បន្នយុទ្ធសាស្ត្រពិភពលោកនិយមនឹងដ
ោះស្រាយបញ្ហាណាមួយដល់អាចកើតឡើង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះកំពុងបញ្ជាក់ថា
ពិភពលោកឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតនៅលើគម្រោងវិបត្តិដ៏ធំសម្បូរមួយ។

“យាមរាត្រីយ៉ាងណា?” តើខ្ញុំឮយល់យើងយ៉ាងណាស្រាប់នូវទាំងនេះដែរឬទេ? តើខ្ញុំឮ
យល់អំពីកន្ទុលដៃដល់កាន់កាប់នៅក្នុងកិច្ចការបញ្ចប់នៃប្រព័ន្ធសង្គ្រាមដ៏អស្ចារ្យ
ចារុយនោះឬទេ? តើខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់នឹង ‘ព្រះបន្ទូលដ៏ប្រាកដនៃនាយ’
ដល់ថ្នាក់ដល់អាចមើលឃើញ ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដល់កំពុងកើតឡើងឡើងវិញខ្ញុំ
កសុត្តាងច្បាស់លាស់ថា ព្រះមហាក្សត្រដល់នឹងយាងមក

តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដឹងដល់ភារកិច្ចចង់ដល់សុចិត្តលើខ្ញុំ
ដោយពិចារណាដល់ពន្លឺដដែលព្រះមានបុរាណឲ្យឬទេ? តើខ្ញុំកំពុងប្រើអំណោយទាន
គ្រប់យ៉ាងដដែលបានធុញ្ជើនក្នុងខ្ញុំជាអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន
ក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែងដដែលបានដឹកនាំយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដដែលកំពុងវិនាសឬ? ឬក៏ខ្ញុំកំពុងក្អកក្អាយ
និងព្រងើយកន្ត្រៃ ឈាញ់ខ្លួនៗជាមួយពិភពលោកអាក្រក់
ដោយប្រើមធ្យោបាយ និងសមត្ថភាពដដែលព្រះមានបុរាណឲ្យខ្ញុំ
ភាគច្រើនសម្រាប់ការបំពេញចិត្តខ្លួនឯង ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាពស្ងួត
និងភាពកក់ក្តៅរបស់ខ្លួនច្រើនជាងការរីកចម្រើននៃបុព្វហេតុរបស់ខ្លួនឬ?
តើតាមរយៈដំណើរបុព្វវត្ថុរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំកំពុងពង្សី
'ការជឿជាក់ដដែលកំពុងចាក់ឫសកាន់តែជ្រៅនៃកូនពិភពលោកថា
សាសនិកអាជនៈទីសង្ឃឹមបំផុតកំពុងផ្តល់គ្រូដោយសំឡេងមិនច្បាស់លាស់
ហើយកំពុងដើរតាមផ្លូវរបស់អ្នកសុទ្ធាញ្ចូលលោកិយ' ដដែលឬ?"

ដោយពរលឹងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំហ៊ានប្រាថ្នាឱ្យមានការកើតឡើងនៃពរលើបេះដូង មនោរម្យ
ដោយវិញ្ញាណនៃខាងក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្រវឹងដោយការកើតឡើងនៃពរលើម្លប់
ដុំបិតកាលណាភារិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅលើផែនដី
នោះអូសក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អសោយ 26:9

ដោយពរលឹងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំហ៊ានប្រាថ្នាឱ្យមានការកើតឡើងនៃពរលើបេះដូង មនោរម្យ
ដោយវិញ្ញាណនៃខាងក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្វែងរកទ្រង់តាំងពីពរលើម្លប់
ដុំបិតកាលណាភារិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើផែនដី
នោះ អូសក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អមេន 26:9